

omt

prehensionis superbia / culpa quæ non erat
fiat ;. sed quia hæc breuiter per excessum
diximus / ad expositionis ordinem redeamus ;.

.VI. Thomas autem unus ex duodecim qui dicitur
didimus / non erat cum eis quando uenit ihc ;.

] Ite unus discipulus defuit / reuersus quod
gestum est audiuit / audita credere renuit ;.

Uenit iterum dñs / & non credenti discipulo la-
tus palpandum prebuit / manus ostendit /
& ostensa suorum cicatrice uulnorum / in

.III. fidelitatis illius uulnus sanauit ;. Quid ff
kñi quid inter hæc animaduertitis ? Non quid

casu gestum creditis / ut electus ille discipu-
lus tunc decesset / post autem ueniens audi-

ret / audiens dubitaret / dubitanti palparet /
palpans crederet ? Non hoc casu / sed diui-

na dispensatione gestum est ;. Egit namq[ue]
mipo modo diuina supernaq[ue] elementa /

ut discipulus dubitans / dum magistro suo
uulnera palparet carnis / in nobis uulnera

Gregor. 17., Hom. in ev. II 26 c. 6-7, Nique PL. 76, Sp. 1201

→ Colmar
Tübingen

Göttingen UB.

Fragen. Karte III

Fasz. III (ohne Nr.)